

**WYROK Z DNIA 5 STYCZNIA 2006 R.
WK 26/05**

Łącząc orzeczone różnymi wyrokami jednostkowe kary ograniczenia wolności z określonym w stosunku miesięcznym wymiarem czasu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, sąd w wyroku łącznym obowiązany jest – ze względu na treść art. 86 § 3 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. – na nowo określić wymiar godzin tej pracy w stosunku miesięcznym.

*Przewodniczący: Sędzia SN J. Steckiewicz (sprawozdawca).
Sędziowie SN: M. Pietruszyński, J. Bogdan Rychlicki.
Prokurator Naczelnej Prokuratury Wojskowej: płk J. Balcerak.*

Sąd Najwyższy w sprawie szer. rez. Łukasza S., skazanego za popełnienie przestępstwa określonego w art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k., po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na rozprawie w dniu 5 stycznia 2006 r. kasacji, wniesionej przez Naczelnego Prokuratora Wojskowego na niekorzyść, od wyroku łącznego Wojskowego Sądu Garnizonowego w L. z dnia 8 czerwca 2005 r.

uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Wojskowemu Sądowi Garnizonowemu w L. do ponownego rozpoznania.

Uzasadnienie:

Wojskowy Sąd Garnizonowy w L., na dwóch rozprawach, wyrokami z dnia 30 grudnia 2004 r. skazał szer. rez. Łukasza S. za popełnienie przestępstwa określonego w art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. na kary 3 i 4 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, po czym wykonanie tych kar warunkowo zawiesił na okres roku.

W dniu 8 czerwca 2005 r. Wojskowy Sąd Garnizonowy w L. wydał wyrok łączny, w którym biorąc za podstawę kary wyżej przedstawione wymierzył karę łączną 5 miesięcy ograniczenia wolności „w czasie której (skazany) – zgodnie z treścią art. 35 § 1 k.k. – wykonywać będzie nieodpłatną kontrolowaną pracę w placówce służby zdrowia”, po czym wykonanie tej kary warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący rok.

Kasację od wyroku łącznego, na niekorzyść skazanego, wniósł Naczelny Prokurator Wojskowy i zarzucając rażące naruszenie prawa materialnego, art. 35 § 1 w zw. z art. 86 § 3 k.k., mające istotny wpływ na treść orzeczenia, a polegające na zaniechaniu określenia ilości godzin wykonywania przez skazanego nieodpłatnej, kontrolowanej pracy, postulował uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Wojskowemu Sądowi Garnizonowemu w L. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest uzasadniona.

Kara ograniczenia wolności polega na tym, że w czasie jej odbywania skazany na nią nie może bez zgody sądu zmieniać miejsca stałego pobytu, jest obowiązany do

wykonywania pracy wskazanej przez sąd oraz ma obowiązek udzielania wyjaśnień dotyczących przebiegu odbywania kary (art. 34 § 2 k.k.).

O ile przez sam fakt skazania obowiązki wymienione jako pierwszy i trzeci są określone jednoznacznie, to drugi z nich – obowiązek wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne – musi być dookreślony, ponieważ istnieje możliwość jego miarkowania. Artykuł 35 § 1 k.k. stanowi bowiem, że skazany na karę ograniczenia wolności musi wykonywać pracę na cele społeczne, w wymiarze od 20 do 40 godzin w stosunku miesięcznym. Tym samym, sąd orzekający karę ograniczenia wolności, z którą związany jest obowiązek wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, obowiązany jest do określenia w wyroku wymiaru godzin tej pracy w stosunku miesięcznym.

Wojskowy Sąd Garnizonowy w L., wydając wyroki jednostkowe obowiązek ten spełnił, natomiast orzekł nieprawidłowo, określając karę łączną w wyroku łącznym. Przepis art. 86 § 3 k.k. stanowi bowiem, że wymierzając karę łączną ograniczenia wolności, sąd określa na nowo wymiar czasu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, a zatem również w wyroku zaskarżonym kasacją należało określić wymiar godzin pracy jaką w stosunku miesięcznym ma wykonywać skazany.

Ponieważ zaskarżony kasacją wyrok wydany został z obrazą art. 86 § 3 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. należało go uchylić i sprawę przekazać Wojskowemu Sądowi Garnizonowemu w L. do ponownego rozpoznania, z dodatkową uwagą, że czas pracy na cele społeczne w przypadku kary łącznej nie może przekraczać 40 godzin w stosunku miesięcznym (odpowiednie stosowanie art. 35 § 1 k.k.).